

„Tješite se uzajamno i izgrađujte jedan drugoga, kako i činite.“*(1Sol 5,11)*

Apostol Pavao piše kršćanskoj zajednici koju je osnovao u gradu Solunu. Ne može se više vratiti k njima, jer je zbog ozbiljnih poteškoća i progona morao pobjeći od tamo. Međutim, svojim pismima on i dalje s ljubavlju prati njihov život i hvali njihovu postojanost i ustrajnost u vjeri. Postali su uzorni svjedoci!

Pavao poznaje duboka egzistencijalna pitanja te zajednice: „Što nas čeka nakon smrti? Ako se Gospodin uskoro vrati, kako se pravilno pripremiti za Njegov konačni dolazak?“

Pavao ne odgovara nabranjem propisa kojih se valja pridržavati, već ponovno ispovijeda svoju vjeru: Isus je dao svoj život iz ljubavi prema čitavom čovječanstvu, a potom je uskrsnuo otvarajući svim ljudima put prema Životu.

Pavao im savjetuje da se pripravljaју za Njegov povratak živeći po evanđelju u svakodnevici, nastavljajući pošteno raditi i graditi bratsku zajednicu:

„Tješite se uzajamno i izgrađujte jedan drugoga, kako i činite.“

Pavao je osobno doživio kako evanđelje daje da proklije sjeme dobra koje je Bog posijao u ljudsko srce.

To je sjeme nade koje raste u osobnom i svakodnevnom susretu s ljubavlju Božjom i cvate u uzajamnoj ljubavi. To je poticaj da se borimo protiv lošeg sjemena individualizma i ravnodušnosti koje uzrokuju izolaciju i sukobe, da jedni drugima nosimo terete, da se uzajamno bodrimo.

Tu jednostavnu rečenicu svi možemo razumjeti i provesti u praksu. Ona može donijeti obrat u našim osobnim i društvenim odnosima.

Taj dragocjeni savjet pomaže nam iznova otkriti temeljnu istinu bratstva, korijen mnogih kultura. Ovako to izražava načelo Ubuntu filozofije: „Ja sam ono što jesam zato što smo Mi ono što jesmo“.

To je bila misao vodilja političkog djelovanja velikog metodističkog vođe Nelsona Mandele u Južnoj Africi. On je rekao: „Ubuntu ne znači ne misliti na sebe, već postavljati sebi pitanje: 'Želim li pomoći zajednici oko sebe?'“ Njegovo dosljedno i odvažno djelovanje donijelo je povijesni preokret u njegovoj zemlji i veliki korak naprijed u civilizaciji.

„Tješite se uzajamno i izgrađujte jedan drugoga, kako i činite.“

Kako živjeti ovu rečenicu?

„Nastojeći i mi rasti u uzajamnoj ljubavi unutar naših obitelji, naših radnih okruženja, naših zajednica ili crkvenih udruga, župa itd. Ova Riječ traži od nas preobilnu ljubav koja će znati nadići polovične mjere i razne barijere što proizlaze iz naše prikrivene sebičnosti. Dovoljno je pomisliti na neke vidove ljubavi i otkrit ćemo mnoge prigode da ju živimo: tolerancija, razumijevanje, uzajamno prihvaćanje, strpljenje, spremnost na služenje, milosrđe prema pravim ili pretpostavljenim nedostacima našega bližnjega, dijeljenje materijalnih dobara itd.

Ako u našoj zajednici bude vladalo takvo ozračje uzajamne ljubavi, jasno je da će njezina toplina neminovno zračiti prema svima. Oni koji još ne poznaju kršćanski život primijetiti će njegovu privlačnost pa će vrlo lako, gotovo neprimjetno, biti zahvaćeni sve dotle da će se osjećati dijelom jedne obitelji.“¹

„Tješite se uzajamno i izgrađujte jedan drugoga, kako i činite.“

U tom duhu u gradu Palermu u Italiji nastala je skupina specijalističke medicinske, psihološke i sestrinske pomoći dostupna siromašnima grada. Sami protagonisti predstavili su se sljedećim riječima: „Mi smo skupina kršćanskih liječnika i zdravstvenih radnika iz raznih crkava. Riječi Evanđelja potiču nas da u svakoj osobi prepoznamo brata ili sestru, osobito u onima koji su pogođeni bolešću a ne mogu sebi priuštiti potrebnu terapiju. Među ostalima pomažemo i oboljelima od teških bolesti ili od raznih ovisnosti kao što su igre na sreću i ovisnost o internetu. Nudimo naše stručno znanje u mjestima gdje djelujemo, osnažujući rad postojećih klinika na tom području. Kako bismo bili međusobno povezani i imali uvid u potrebe za raznim intervencijama, stvorili smo grupu na aplikaciji WhatsApp, na Facebook stranici i adrese elektroničke pošte.

Iako je nastala nedavno, skupina već djeluje, nadasve prema populaciji imigranata, a osobito u adventističkoj ganskoj zajednici prisutnoj u gradu. S tom velikom i radosnom skupinom doživljavamo radost pomaganja jedni drugima kao braći, djeci jednoga Oca.“

Letizia Magri

¹ C. Lubich, Riječ života – studeni 1994., Novi svijet br. 11/1994.